

עפ"ת 1259/07/20 - אהרן טולידנו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 1259-07-20 טולידנו נ' מדינת ישראל

מספר בקשה: 2

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי
בעניין:

אהרן טולידנו
המבקש

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נהורא לוי
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
המשיבה

החלטה

לפניי בקשה להאריך את המועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בירושלים מיום 4/12/2019 בתיק תת"ע 6781-09-19 (כב' השופט נ' מהנא, סגן נשיא).

הרקע:

1. לבית המשפט קמא הוגש כתב אישום שייחס למבקש עבירה של אי ציות לרמזור אדום, בניגוד לתקנה 22(א) בתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

המערער לא התייצב לדיון ההקראה שנקבע ליום 4/12/2019. כתוצאה מכך, ועל פי סעיף 240(א)(2) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, הוא הורשע במיוחס לו, והוטל עליו עונש של קנס בסך 1,500 ₪.

כעולה מתגובת המשיבה, המערער שילם את הקנס ביום 8/1/2020.

הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור הוגשה ביום 16/7/2020, כשבעה חודשים לאחר שניתן פסק הדין.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המבקש טוען, כי לא הגיע לידיו זימון לדיון וכי הוא לא היה מודע לדיון שנקבע. לטענתו, הוא הופתע

"הפתעה גמורה", כלשונו, כאשר קיבל את פסק הדין בדואר. למרות זאת, הוא בחר שלא לערער על פסק הדין אלא לשלם את הקנס שנקבע. המערער שינה את עמדתו לאחר שהתחוויר לו שתשלום הקנס לא הביא לסיום הפרשייה, כאשר הגיעה לידי הודעה מאת רשות הרישוי, כי נצברו לחובתו 18 נקודות, וכי עליו להתייצב לקורס נהיגה מונעת.

המבקש מוסיף וטוען, כי הוא לא התפנה להגיש את הערעור במועד הקבוע לכך, בשל טרדות שנגרמו לו עקב מצבה הבריאותית של אשתו ובשל מגפת הקורונה. לתמיכה בבקשה צורפו מסמכים רפואיים המעידים על טיפולים רפואיים של בת הזוג החל מחודש נובמבר 2017.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה.

המשיבה מציינת, כי המועד להגשת הערעור חל זמן רב קודם שפרצה מגפת הקורונה ולפני שהוכרז מצב החירום.

המשיבה טוענת עוד, כי סיכויי הערעור קלושים, וכי תשלום הקנס על ידי המבקש ביום 8/1/2020 מעיד על כך שבמועד זה הוא כבר היה מודע לגזר הדין והחליט שלא להגיש ערעור.

דין ומסקנות:

4. כפי שנפסק, חרף נטייתו של בית המשפט שלא להחמיר עם נאשם שהתעכב בהגשת ערעור, עליו להימנע מלהיעתר לבקשות להארכת מועד חדשות לבקרים באופן שיביא לזילות הוראות החוק ולפגיעה באינטרס של הצד שכנגד וביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות. הובהר בפסיקה, כי גם בדין הפלילי סדר הדין אינו "המלצה" או "רשות" בלבד. בדיון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור יבוצע אפוא איזון בין שיקולים שונים העומדים על הפרק בכל מקרה ומקרה. כך, על בית המשפט לבחון את הנימוקים לאיחור בהגשת הערעור, פרק הזמן שחלף מאז המועד האחרון להגשת הערעור, השאלה האם המערער מיוצג באמצעות עורך-דין, הסיכויים הלכאוריים לכך שהערעור יתקבל, האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך ואת חשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה (ראו: פ"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל 31/1/2016, ע"פ 4946/07 מקלדה נ' מדינת ישראל 19/2/2009).

5. יישום השיקולים האמורים במקרה זה מביא לדחיית הבקשה.

ראשית, אין בפי המבקש טעם של ממש להצדקת האיחור בהגשת הערעור. המבקש ציין בהודעת הערעור, כי בתחילה הוא השלים עם פסק הדין, שילם את הקנס שהוטל עליו ונשא את עונשו. ההחלטה לערער על פסק הדין גמלה בלבו רק לאחר שהתחוויר לו התוצאות המנהליות של הרשעתו. הינה כי כן, שלא כנטען בבקשה, האיחור לא נבע ממצבה הרפואי של אשת המבקש, ולא ממצב החירום המיוחד, שהחל ביום 15/3/2020, זמן

רב לאחר שחלף המועד להגשת ערעור (ראו: הודעה בדבר החלת התקנות על בתי המשפט לפי תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991, י"פ התש"ף 8744), אלא מכך שהמערער שינה את טעמו ביחס לפסק הדין, וחזר בו מהשלמתו איתו.

שנית, הבקשה הוגשה באיחור ניכר מאוד, של כשישה חודשים.

שלישית, אין בפי המערער טענה נגד פסק הדין, לבד מהטענה לפיה הוא לא הוזמן לדין. לנוכח האמור בהכרעת הדין, כי בית המשפט קמא נוכח שהמערער זומן כדין, ולנוכח כך שטענת המערער האמורה אינה נתמכת בתצהיר כדין, ונטענת ללא התייחסות לאישור המסירה שהוצג לבית המשפט קמא, או לצעדים שננקטו על ידו על מנת לעיין בו, לא ניתן לומר שסיכויי הערעור קרובים לרף הגבוה.

רביעית, הבקשה אינה מצביעה על אינטרס בעל חשיבות ציבורית בהכרעה בהליך, ולא על זכות בעלת חשיבות ממשית העלולה להיפגע אם לא תינתן הארכה המבוקשת.

6. הבקשה אינה מגלה אפוא נימוק שיהיה בו להצדיק את קבלתה.

משכך, הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור נדחית.

ניתנה היום, ג' אב תש"פ, 24 יולי 2020, בהעדר הצדדים.